

யாழ் ஊரெழுவைப் பிறப்பிடமாகவும்,
சிறுப்பிட்டியை வாழ்விடமாகவும்
லண்டனை இறுதிக்கால வதிவிடமாகவும் கொண்ட
அமரர் திரு கார்த்திகேச அருளம்பலம்
அவர்களின்

“நினைவு மலர்”

01.07.2017

சமர்ப்பணம்

இப்புவலகில் எம் நலத்திற்கும்.

வளர்ச்சிக்கும் மெழுகுவர்த்தியாகி உருகி ஒளியூட்டி.

ஆலைரமாக எம் குடும்பத்திற்கு நிழல் பரப்பி
எம்மையெல்லாம் அன்போடும் பண்போடும் பாசத்தோடும்
வளர்த்து நல்வழிகாட்டி.

நற்கல்வியூட்டி. உறுதுணையாக இருந்து
சொந்த பந்தங்கள் அனைவருக்கும் பக்கபலமாய் இருந்து
சீரும் சிறப்புடன் வாழுவைத்து.

மனிதருள் மாணிக்கமாய்,
குடும்பத்தின் தலைவராக. தந்தையாக மனம் பல
மாண்புடன் பரப்பி இனமெல்லாம் இன்புடன் வாழு
ஏற்ற நற்பணிகள் காத்து வையத்துள்
என்றும் நீங்கா ஒளியாகத் திகழும்
அன்புத் தெய்வத்தின் பாதக் கமலங்களிற்கு
இவ்வினிய மலரினைக்
காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி

என்றும் நீங்கா நினைவுகளுடன்
குடும்பத்தினர்.

அமரர் திரு கார்த்திகேசு அருளம்பலம்

அன்னை
மாடியில்

20

*

10

*

1928

ஆண்டவன்
அடியில்

26

*

05

*

2017

திதி வெண்பா

புண்ணிவான் ஊரெழு கார்த்திகேசு அருளம்பனார்
நன்னிய ஏவிளம்பி வைகாசி மாசத்து - கண்ணிய
வளர்மதில் பிரதமையும் ரோகினியும் சேர்
கிளர்சிவன் தாள்சேர்ந்தார் கான்

காப்பு

ஜந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றோமே

தேவாரம்

மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தரமாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவாலவாயான் திருநீறே

ஒசை ஓலியெலாம் ஆணாய் நீயே
உலகுக் கொருவனாய் நின்றாய் நீயோ
வாச மலரெலாம் ஆணாய் நீயே
மலையாண் மருகனாய் நின்றாய் நீயே
பேசப் பெரிதும் இனியாய் நீயே
பிரனாய் அடியேன் மேல் வைத்தாய் நீயே
தேச விளக்கெலாம் ஆணாய் நீயே
திருவெய்யாறுகலாத செம்போற் சோதி

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஓப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவ பெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கழுந் தருளவ தினியே

திருவிசைப்பா

ஓளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
 உணர்வுகுழ் கடந்ததோர் உணர்வே
 தெளிவளர் பளிங்கின் தீர்ஸமணிக் குன்றே
 சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
 அளிவளர் உள்ளத்து ஆண்தக் கணியே
 அம்பலம் ஆடரங் காக
 வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
 தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன்வேண்டி
 அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றாருள்
 செய்தவன் மன்னியதில்லை தன்னுள்
 ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற
 சிற்றும்பலமே இடமாகப்
 பாலித்து நட்டம் பயிலவல்
 லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றார்
 பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
 மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்து பாடி
 அறவா நீ ஆடும்போது உன்னடியின் கீழ் இருக்க என்றார்

திருப்புகழ்

ஏறுமயில் ஏறிவிளை யாடுமுகம் ஒன்றே
 ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
 கூறும் அடியார்கள்வினை தீர்த்த முகம் ஒன்றே
 குன்றாருவ வேல் வாங்கி நின்ற முகம் ஒன்றே
 மாறுபடு சூரனை வதைத்த முகம் ஒன்றே
 வள்ளியை மணம்புரிய வந்தமுகம் ஒன்றே
 அறுமுக மானபொருள் நீ அருளல் வேண்டும்
 ஆதி அருணாசலம் அமைந்த பெருமாளே

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
 கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
 நான்முறை அறங்கள் ஓங்க நந்றவம் வேள்விமல்க
 மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

७
சிவமயம்
விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மறைப்படும்
 பாதச் சீலம்பு பல்லிசை பாடப்
 பொன்னரை ஞானும் பூந்துகி ளாணடயும்
 வண்ண மருங்கில் வளர்ந்தழு கெறிப்பப்
 பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
 வேழ முகமும் விளங்குசிற் தூரமும்
 ஜந்து கரமும் அங்குச பாசமும்
 வெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
 நான்ற வாடும் நாலிரு புயமும்
 மூன்று கண்ஞும் மும்மதச் சவடும்
 இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முழியும்
 திரண்டமுப் புரிநால் திகழூாஸி மார்பும்
 சொற்பதங் கடந்த துரியமெய்ஞ் ஞான
 அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிரே
 முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன
 கீப்பொழு தென்னை யாட்கொள வேண்டித்
 தாயா யெனக்குத் தானெழுந் தருளி
 மாயாப் பிறவி மயக்க மறந்துத்
 திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
 பொருந்தவே வந்தென் ஞுளந்தனிற் புகுந்து
 குருவடி வாகிக் குவலயுந் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடா யுத்தார் கொடுவீணை கலைந்தே
 உவட்டா வுபதேசம் புக்ட்டியென் செவியில்
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவைவயாங் காட்டி
 ஜம்புலன் றன்னை யடக்கு முபாயம்
 இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளி
 கருவிக் ளொடுங்குங் கருத்தினை யறிவித்து
 இருவிளை தன்னை அறுத்திருள் கழந்து
 தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
 ஜம்புலக் கதவை அடைப்பதாங் காட்டி

ஆறா தாரத் தங்குச் நிலையும்
 பேரா நிறுத்திப் பேச்சரை யறுத்தே
 கிடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
 கடையிற் சுழிமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்றுமண் டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாப்பி னாவினை ஓணர்த்திக்
 குண்டலி யதனிற் கூடிய வசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட வுரைத்து
 மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலா வைமுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்த னியக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணாத்தையுங் கூறி
 கிடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்
 சன்முக தூலமுஞ் சதுர்முக சூக்கமும்
 எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட வெனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையுந் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை யறிவித் தெனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் கணைந்து
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயத்
 தேக்கியே யென்றன் சிந்தை கெளிவித்
 இருள்வெளி யிரண்டிக் கொன்றிட மென்ன
 அருள்தரு மானந்தத் தமுத்தியென் செவியில்
 எல்லை யில்லா ஆனந்த மளித்து
 அல்லல் கணைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டி
 சித்தத்தி னுள்ளே சிவவிங்கங் காட்டி
 அனுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்க்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமு நீறும் விளாங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 வெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துக்
 தத்துவ நிலையைக் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லையிரும் பிறவிகுழும் தனை நீக்கி
அல்லைறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே – எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னும் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமனிதன் தாள்வாழ்க
ஆகம மாகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க

ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகுநெந் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க

கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன்கழல் வெல்க
ஈசனடி போற்றி எந்தைஅடி போற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன்சேவடி போற்றி

நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவனடி போற்றி
ஆராத இன்பம் அருநும்மலை போற்றி

சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனரு எாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழுச் சிவபுராணந் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
வின்னிறைந்து மன்னிறைந்து யிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நின்பெருஞ்சீர்

பொல்லா வினையேன் புகழுமா றென்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய் புழவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்

வல்லசர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற

மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஜயா எனலுங்கி ஆழந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம் விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி

மெய்ஞ்ஞான மாகி மிஸிர்கின்ற மெய்ச்சுட்டுரே
எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்

ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனம்கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்தபால் கண்ணலொடு நெய்கலந்தாய் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனுறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்களோர் ஜந்துடையார் விண்ணோர்கள் ஏத்த

மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
மறைந்திட முடிய மாய இருளை
அறம்பாவும் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
புறந்தோல் பேர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு முடி

மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்

நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீழ்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய் சிந்த அடியேர்க்கு
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே

மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனார் அழுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேசஅருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அழுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே

இன்பழும் துன்பழும் இல்லானே உள்ளானே
அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாம்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே

ஏத்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெஞ் ணானத்தால் கொண்டுணர்வார் தமக்குத்தின்
நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே

காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றிலி வெள்ளமே அத்தாமிக்காய் நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்

தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேளன் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணார் அழுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்
ஆற்றேனெம் ஜயா அரனேயோ என்றென்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீடிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளாப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிரவில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே

தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவாடிக் கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக் கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

கந்த சஷ்டி கவசம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்லினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிழ்ணையுங் கைகூடும் நிமல ருள்கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை

குறள் வெண்பா

அமரரிடர் தீர் அமரம் புரிந்த குமரனடி நெஞ்சே குறி.

நால்

நிலமண்டல ஆசிரியப்பா

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பண்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணியாட

மைய னடனஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
கையில் வேலாலெனைக் காக்கவென்று வந்து
வர வர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆஹுமுகம் படைத்த ஜயா வருக
நீநிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரஹன பவனார் சடுதியில் வருக

ரஹண பவச ரரரர ரர
ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி

வினபவ சரஹண ஹீரா நமோ நம
 நிபவ சரஹண நிறநிற நிறேன
 வசர ஹணப வருக வருக
 அகரர் குடிகெடுத்த ஜயா வருக
 என்னை யானு மிளையோன் கையில்
 பன்னிரண்டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண்டிலங்க
 விரைந்தெனக் காக்க வேலோன் வருக
 ஜயுங் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் கிளரோளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் மொளிரும்
 சண்முகன் தீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்றினம் வருக

ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும் -
 ஈராறு செவியில் இலகுகுன் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பஸ்பு ஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
 முப்புரி நாலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழுகுடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுட்ரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நந்தீ ராவும்
 இருதொடையழகும் இணைமுழந்தாழும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரர ரரர ரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டேடே டேடே டேடே டேடே
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன விந்து
 முந்து முந்து முருகவேல் முந்து

என்றனை யானும் ஏரகச் செல்வா
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந்துதவும்
 லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா விநோதனென்
 உன்றிருவடியை உறுதியென் நெண்ணும்
 என்றலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெந்றியை புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வேவிரண்டு கண்ணினைக் காக்க
 விழிசெவியிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிகளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய் தனைப்பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருப்பல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்னமிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே விருத்தோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடிகளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதினாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்குறி யிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்டமிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குத்ததை வல்வேல் காக்க
 பணைத் தொட்டயிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஜவிர வடியினை அறுவேல் காக்க
 கைகளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவ எருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணையாக

நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுதும் மெனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள் நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பக நன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிரு டன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமத நீக்கிச் சதுரவேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியி னோக்க

 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவும் பொடி பாடி
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற்படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்றும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குற்றைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட்சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டெறி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலு மிருட்டிலும் எதிர்படு மண்ணரும்
 கண்டுசை கொள்ளும் காளியோடனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிருபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளங்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடி விழுந்தோடிட

 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகளென்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைகளுடனே பலகலசத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டியச் செருக்கும் ஓட்டியப் பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 கால தூதாளென்னைக் கண்டாற் கலங்கிட

அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டலறி மதிகெட்ட தோடப்
 பாடியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடுலங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி யுருட்டு கால்கை முறிய
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதிற் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தண்ணெலரி
 தண்ணெலரி தண்ணெலரி தண்ணெலரி
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோட
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியுங் கரடியுங் இனித் தொடர்ந்தோடத்
 தேஞும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடுவிட விழங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விழங்கள் எனிதினி லிறுங்க
 ஒளிப்புஞ்ச ஞாக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ்சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைகஷயமங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் புருதி
 பக்கப் பிளாவை படர் தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றஙனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரேழுலகமும் எனக்குற வாக
 ஆண்ணும் பெண்ணும் அனைவருமெனக்கா
 மண்ணா ஸரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்றிரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபூபவனே திகழோளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே

அமரர் திரு கார்த்திகேச அருளம்பலம் அவர்களின் நினைவு மலர்

12

கார்த்திகை மெந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிரவேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னா இருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அனியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீக்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்தி பெந் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகஞ்டன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசன்
 வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை முறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினம்
 பெற்றவன் நீ குரு பொறுப்ப துங்கடன்
 பெற்றவள் குறுமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தன்னென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள் செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசாரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேசமுட ணொரு நினைவது வாகி
 கந்தர்சஷ்டி கவச மிதனைச்

சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஒதியே ஜெபித்து உகந்துநீ றணிய
 அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங் கருஞ்வர்
 மாற்றல் ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளுமீ ரெட்டா வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளாம் அட்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாகச்
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத்தேழ்வர்க்கு உவந்தமு தனித்த
 குருபரன் பழநிக் குண்றினிலி ருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 என்னைத் தடுத் தாட்கொள என்றனதுள்ளாம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புணையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில் நடமிடு வோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவழும்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

கந்த சஷ்டி கவசம் முற்றிற்று.

அமரர் கார்த்திகேசு அருளாம்பலம் (அருணாசலம்) அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

‘மலர்மிசை ஏங்கினான் மாண்டி சேர்ந்தார்

நிலமிசை நீடுவாழ்வார்’

- திருக்குறள்

ஆழ்த்தின் சிரசென வர்ணிக்கப்படும் வரலாற்றுப் பெருமை மிக்க வடபால் அமைந்த யாழ்ப்பாணத்தின் வலிகாமம் கிழக்கில் கற்றோர்களும் அறிஞர்களும், முற்போக்குவாதிகளும் தோன்றிய விவசாயக் கிராமம் ஊரெழு.

அந்த பொன்கொழிக்கும் ஊரெழுவில் உடயர்வேளாளர் குலத்தில் சிறுப்பிட்டியூர் கார்த்திகேசு ஆச்சிமுத்து தம்பதிகளுக்கு 20.10.1928 ஆண்டு கனிஷ்ட புத்திரராக பூமியில் அவதரித்தார்.

இவர் உடன்பிறந்தோர் காலம் சென்றவர்களான இராசரட்னம், மாசிலாமாணி, பவளமணி மற்றும் செல்வரட்னம், அரசரட்னம், சரஸ்வதி, திலகவதி ஆகியோருடன் சிறப்பாக வாழ்ந்து வந்தார். பள்ளிப்பருவம் வந்ததும் புத்தார் சோமஸ்கந்தா கல்லூரியில் கல்வி வாழ்க்கையை முடித்த பின்னர் Colombo Marketing Department இல் எழுதுவினையராகப் பணிபுரிந்தார்.

மணப்பருவம் அடைந்ததும் ஊரெழு முத்தையா கனகம்மாவின் கனிஷ்ட புதல்வி ஞானபூதியை 1962 ஆண்டு தை மாதம் கரம் பிடித்தார்.

அவர்களின் இல்வாழ்க்கையின் பயனாக பிரபாகரன், அனுஷா, தனுஷா, சுதாகரன், ஜீவாகரன், ரஜீகரன் ஆகிய மக்கள் செல்வங்களைப் பெற்றெடுத்து அன்பு பாசமும் யிருந்த தந்தையாக வாழ்ந்து வரும் காலத்தில் அவரின் பிள்ளைகளுக்கு தேவையான கல்வி அறிவுக்கு அவரால் இயன்றளவு வழிகாட்டியாக இருந்தார்.

இவர் பிள்ளைகளின் உரிய காலத்தில் அவர்களுக்கு ஏற்ற மணமக்களை மணமுடிந்து வைத்தார். இவர்களின் அனுஷாவை ஸ்ரீராஜனுக்கும், தனுஷாவை சுந்தரேசனுக்கும், பிரபாகரனை விஜிலதாவுக்கும், சுதாகரனை துஷாந்தாவுக்கும், ஜீவாகரனை லதாவுக்கும் இனிதே கரம் பிடித்து கொடுத்தார். இதன் பயனாகப் பதினொரு பேர்ப்பிள்ளைகளைக் காணும் பாக்கியம் பெற்றார்.

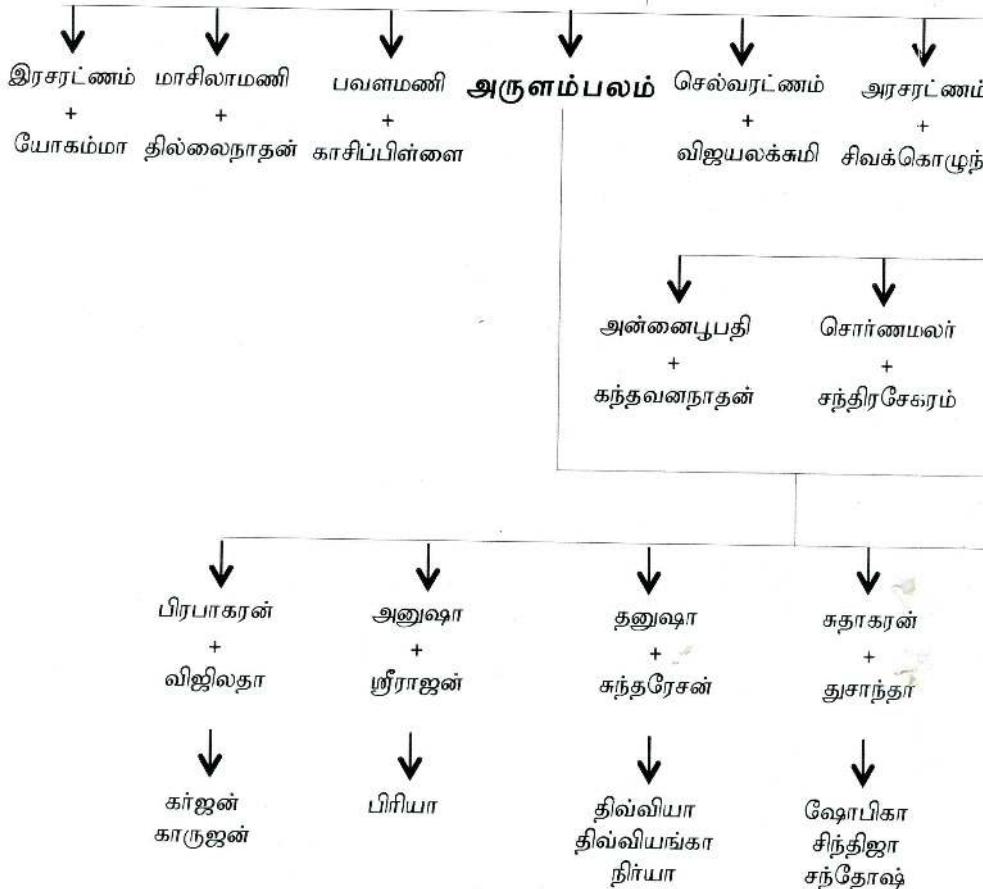
இரண்டாயிரமாம் ஆண்டு அவரும் அவரின் பாரியாரும் பிரித்தானியாவில் குடியேறி வாழ்ந்து வரும் காலத்தில் மக்கள், பேர்ப்பிள்ளைகளுடன் அன்பு செலுத்தி மிகவும் ஆண்டுமாக வாழ்ந்து வந்தார்.

தனது 88 ஆவது வயதில் எல்லோரையும் துயரில் ஆழ்த்தி விட்டு இவ்வுலக வாழ்க்கையைத் துறந்து இறைவன்டி சேர்ந்தார். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய அனைவரும் இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக!

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

Family Tree (வம்)

சிறுப்பிட்டியூர் பூதத்தம்பி கார்த்திகேச
+
ஊரெழு ஆச்சிமுத்து

ம் ச விருட்சம்)

தெல்லிப்பனை இளையதும்பி முத்தையா
+
ஊரேரமு கனகம்மா

ணம் சரஸ்வதி திலகவதி
+ +
முந்து தனபாலன் இரட்னசிங்கம்

ஞானபூபதி பூர்ணசந்திரன் பாலசந்திரன் தனபூபதி
+ +
கருணை நல்லம்மா நாகராஜா

ஐவாகரன் றஜீகரன்
+
லதா

அனுஜன்
அருஷா

மனைவியின் மனத்திலிருந்து

உங்களின் கரம் பற்றிய நாள் முதலாய் ஈருடலும் ஒருயிருமாய் வாழ்ந்து வந்தோம். எமது இல்லற வாழ்க்கை வள்ளுவரும் வாசகியும் போல் இனிமையாக அமைந்து இருந்தது.

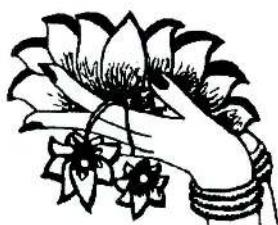
அதன் பயணாய் முத்தாக ஆறு பிள்ளைச் செல்வங்களைப் பெற்றெடுத்து சீராகவும் சிறப்பாகவும் வளர்த்து வந்தோம். உங்களிடம் இருந்து கனிந்த மொழி தவிர ஒரு கடுஞ்சொல்லைக் கேட்டதில்லை. வாழ்க்கையில் வந்த இன்ப துன்பங்களை நாமிருவருமே பகிர்ந்து வாழ்ந்து வந்தோம்.

1984ம் ஆண்டு தீராத நோய்வாய்ப்பட்டு அதிலிருந்து மீட்டெழும்பி வந்த பின்னர் குழந்தை போல் உங்களைப் பராமரித்து வந்தேன். பிள்ளைகளின் ஆசைப்படி 2000ம் ஆண்டு லண்டன் மாநகருக்கு வந்து சேர்ந்தோம்.

எப்பொழுதும் என்னைப் பிரியாது அருகிருந்த உத்தமரே! இப்பொழுது ஏன் பிரிந்தீர்கள்? இறைவன் உங்களை அழைத்தானோ? எல்லாம் இந்த இறைவனின் சோதனையும் இயற்கையின் நியதி என்று என் மனதினைத் தேற்றிக்கொண்டு உங்கள் ஆத்மா சாந்திக்காக இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

உங்கள்

பாசமூள்ள மனைவி

என்றும் அன்பான அருமை அப்பா!!!

எங்களுக்கு உயிர் கொடுத்து, உணவளித்து, கல்வி என்னும் செல்வத்தைத் தந்து, அன்பைப் பொழிந்து அரவணைத்து வளர்த்தீர்கள். ஆனால் உங்கள் செல்வங்கள் எல்லாம் நீங்கள் இல்லாது இன்று நிலைகுலைந்து நிற்கின்றோம். நீங்கள் மீண்டும் எங்களிடம் ஏழந்து வர மாட்டங்களா அப்பா?

எங்கள் எல்லோரையும் சைக்கிளில் ஏற்றி பாடசாலைக்கும், தனியார் கல்விக்கூடங்களுக்கும் அழைத்துச் செல்வீர்களோ! செல்லும் போது பல அறிவுறைகளையும் புத்திமதிகளையும் கூறி மிகவும் சிறந்த வழிகாட்டியாக இருந்தீர்கள். உங்களின் சிறித்த முகத்தை இனி நாங்கள் எங்கு காண்போம்? ஏன் எங்கள் எல்லோரையும் விட்டுத் தனியாக பிரிந்து சென்றீர்கள்? இனி அப்பா என்று அழைக்க யாருமின்றி அலறித் துடிக்கிறோம்.

உங்கள் பிள்ளைகள் நன்றாக வாழவேண்டும் என்பதற்காக இரவு பகல் பாராது கடுமையாகப் பாடுபட்டங்கள். உங்கள் உடல் நலத்தைக் கூட சரிவரக் கவனியாது 1984 ஆண்டு கடும் நோய் வாய்ப்பட்டு இவ்வுலகையே விட்டுச் செல்லும் அளவிற்கு வந்தீர்கள்.

ஆனால் எங்கள் பிரார்த்தனைகளாலும் அதிஸ்டத்தாலும் அதில் இருந்து மீண்டும் எங்களிடம் வந்து சேர்ந்தீர்கள். நாங்கள் அடைந்த சந்தோஷத்திற்கு அளவே இல்லை. அந்தில் இருந்து இறுதி நேரம் வரையும் அம்மாவுடனும், எங்களிடமும் எல்லோருடனும் உங்கள் அன்பையும் அரவணைப்பையும் தந்து வாழ்ந்து வந்தீர்கள். இரக்கமில்லா காலனுக்கு இந்த சந்தோசம் பிடிக்காது உங்கள் அழைத்தானே?

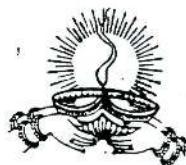
பிறப்பும் இறப்பும் உண்மை என்றாலும் உங்களின் பிரிவை சிறிதளவும் எம்மால் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது நிற்கிறோம்.

தெய்வங்கள் எல்லாம் தோற்றே போகும் தந்தை அன்பின் முன்னே தாலாட்டு பாடும் தாயின் அன்பும் தந்தை அன்பின் பின்னே.

நீங்கள் இறைவனடியில் இறைப்பாற வேண்டி நிற்கின்றோம்.

உங்களின் செல்வங்கள்

பிரபா, அனுஷா, யுகி, சுதா, ஜீவா, ரஜி

அன்பு, பண்பு பாசத்தின் சிகரம் எங்கள் மாமா

அன்பால் பண்பால் உயர்ந்த எங்கள் பாசமிகு மாமாவின் பிரிவை எங்களால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. மாமா எங்களை மருமக்கள் போல் பார்க்காது தனது பிள்ளைகளைப் போலவே பார்த்துக் கொள்வார். தனது பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகளின் சந்தோசமே தனது சந்தோசம் என வாழ்ந்தவர் எங்கள் மாமா.

என்ன சோதனைகள் வந்தாலும் எப்போதும் சிரித்த முகத்துடனேயே இருப்பார். நாங்கள் மனம் முடித்து வந்த நாள் முதல் புன்முறையைத் தவிர வேறு எதையும் பார்த்துவில்லை. இன்று அவரின் அன்பு முகத்தைக் காணாது ஏங்கி நிற்கின்றோம்.

இவரது வாழ்வு மற்றவர்களுக்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டு. ஒரு நல்ல குடும்பத்தலைவராக வாழ்ந்து இவ்வுலக வாழ்வை முடித்துள்ளார். அவரது மறைவு எங்கள் எல்லோருக்கும் ஈடு செய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும். பாசமிகு மாமாவின் பிரிவால் துவண்டு நின்று அவரின் ஆத்மா சாந்திக்காக இறைவனைப் பிரார்த்தின்றோம்.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

அன்புள்ள மருமக்கள்

எனது அன்பு சகோதரனுக்கு!

எனது சகோதரர் கார்த்திகேக அருளாம்பலம் மிகுந்த பொறுமையைடையவர். எந்த நேரமும் சிரித்த முகத்துடன் இருப்பார். ஒருவரையும் நொந்து பேச மாட்டார். எல்லோருக்கும் உதவி செய்வார். நான் என் குடும்பத்துடன் இருக்கும்பொழுது எங்களைத் தேடி வருவார். பிள்ளைகளுக்குப் பிடித்தமான பழங்களைத் தேடி வாங்கிக் கொடுப்பார். நாங்கள் வீட்டுக்குப் போனால் சந்தோசமாக வரவேற்று உபசரிப்பார்.

நாட்டுப் பிரச்சனையால் எல்லோரும் நாடு விட்டு வரவேண்டி வந்தபடியால் அவர் லண்டன் சென்று தன் பிள்ளைகளுடன் வாழ்ந்து வந்தார். நாங்கள் கண்டா வந்து விட்டோம். நேற்றிருந்தார் இன்றில்லை. இந்த நியதியில் மாற்றம் இல்லை. தேற்றுவோம் மனதை.

ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும்
மாண்டார் வருவதில்லை.

கார்த்திகேச செல்வரட்ணம் குடும்பம்.

இரங்கல் மடல்

அன்பின் உறைவிடமாய் - பண்பின் இலக்கணமாய்
அனைவருக்கும் நிழல் தரும் ஆஸ்ரமாய்
துயர் போக்கும் அருமருந்தாய்
உயர்ந்த நன்னோக்கணாய்
உற்றார், உறவினர்க்குப் படரும் கொழுகொம்பாய்
பெறுவர்க்குப் புகழ்சேர்த்த அருமைந்தணாய்
பாசமுள்ள கணவனாய், தந்தையாய், பேரணாய்
அணைத்துக் காத்திடும் அண்ணனாய்

மதிப்புடைய நண்பனாய்
வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து
போதும் என்று எண்ணி
வானுலகம் நாடி
சென்றாயோ அண்ணா!

தங்கள் பிரிவு துயரால்
வாடுகிறோம் அண்ணா!

எங்கள் துயர் துடைக்க
யாரும் இல்லை அண்ணா!!

தங்கள் ஆத்ம சாந்திக்காக
வல்லயை ஆதிபராசக்தி
அன்னையை வேண்டுகிறோம் அண்ணா!!!
நெநுநல் உள்ளெனாருவன்
இன்றில்லை பெருமை உடைத்திவ்வுலகு
தங்கள் பிரிவு துயரால் வாட்டமுறும்

அன்பு அண்ணா அமரர் இராசரட்ணம்
அன்னாரின் மனைவியும், பிள்ளைகளும்
மருமக்களும், பேரர்களும்.
அன்பு தம்பி கார்த்திகேக அரசரட்ணமும் மனைவியும், பிள்ளைகளும்,
மருமக்களும், பேரர்களும்
அன்பு தங்கை தனபாலன் சரஸ்வதியும் பிள்ளைகளும், மருமக்களும்,
பேரர்களும்,
அன்பு தங்கை திலகவதியும், கணவர் இரட்னசிங்கமும்
அன்பின் மருமகள் ராஜேஸ்வரியும், கணவர் சரவணபவனும்,
சிறுப்பிட்டி கிழக்கு நீரவேலி, இலங்கை

அமரர் திரு கார்த்திகேசு அருளம்பலம் அவர்களின் நினைவு மலர்

21

அன்பில் சிறந்த அருணாசலம் மாமா

எங்கள் மாமாவின் மறைவுச் செய்தி, எங்கள் எல்லோரையும் யிருந்த துயரத்தில் ஆழ்த்தி விட்டது. அவரது மறைவுக்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு, நவீன தொழில் நுட்பத்தின் உதவியினால், இங்கு இருந்து அவரைப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இத்தநூண்ததை உண்டாக்கித் தந்த எமது மாயிக்கு (அத்தை) மிக்க நன்றி. மாமாவைப் பார்த்தவுடன் அவரது புன்னகை தவழும் முகம், எல்லோரையும் ஸ்ரக்கும் கருணையுடன் கூடிய அன்பு கலந்த பார்வை, இவை தான் எமது கண் முன்னே வந்து நின்றது.

சகோதர பாசம் என்பதற்கு முன் உதாரணமாக எமது அம்மாவும், மாமாவும் இருந்தார்கள். சிறுவயது முதல் அவர்களைப் பார்த்து நாம் கற்றுக்கொண்டவை, இன்று எமக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. அருணாசல மாமா என்று கூப்பிட எமக்கு இனி யார் இருக்கிறார்கள்? மாமா, நீங்கள் மறைந்தாலும் உங்கள் நினைவு எங்களுடனேயே இருக்கிறது.

உங்கள் ஆத்ம சாந்திக்காகப் பிரார்த்திக்கும்.

சாந்தா – மகேந்திரன்

வசந்தா – சக்ஷி

பேபி – சரவணபவான்

ஜெயந்தி – நிரஞ்சன்
(கனடா, இலங்கை)

Thatha, The Man Who Lit Up Every Room with No Words

On behalf of my family I would like to thank you all, our family and friends for your condolences, prayers and thoughts, which have helped us hugely during this difficult time.

Upon hearing of Thatha's passing as I landed in Sri Lanka, my heart shattered into a thousand pieces. Devastation, heartbreak and despair are some of the words that come to mind to describe my feelings throughout this hour. Nonetheless, after much consoling from Amma and Appa, I slowly started to reminisce about all the fond memories I shared with Thatha. Being in Sri Lanka helped bring back many of the times we shared together and this allowed me to realise what a wonderful and fruitful life he had, surrounded by his loved ones who absolutely adored and doted on him continuously. Thatha was jovial, forever camera ready with his impeccable dress sense, whilst always wearing his iconic and captivating smile.

Most of you will not know that he loved to have a cheeky drink; whiskey with a little bit of water was his go to. And, who do you think would be his perfect partner in crime? My dad, of course! When Ammama and Thatha came to stay with us, every evening I'd come home to find them both sat in their batik sarongs, whiskey glass in hand, a bowl of Jaffna mixture positioned equi-distant while glued to Deepam TV news. Thatha took it one step further during our trip to the Maldives in 2013. After a twelve-hour journey, an airport customs officer who had Thatha's suitcase stopped us and we were made aware that his suitcase contained a litre bottle of Famous Grouse. With the Maldives being a Muslim country, this was confiscated immediately much to Thatha's disappointment but our amusement. Little did we know, he was not just an occasional drinker; we found Thatha wandering by himself to his local Co-op to top up his secret supply numerous times.

Throughout his life and even during his later life he prided himself in his appearance, always dressed in immaculately ironed clothes, and slicked back hair maintained regularly with his little comb that sat in his trouser

pocket. This was evident at my graduation in 2015 when I needed over 50 takes to get my final graduation photo and he just needed one. Befittingly, this is the photo used at his funeral, which beautifully displayed his trademark smile.

Whilst he was a man of few words, he was a gentle soul who cherished his family above all else. In typical Thatha fashion, he never wanted to disappoint his loved ones. I remember my last visit over Easter weekend and his health was slowly deteriorating and he would only consume liquids. Unknowingly, I offered him one of his favourite treats, a banana vaaipan. To everyone's surprise he was able to muster up the strength to share the banana vaaipan with me.

Let us not forget the most significant person in Thatha's life who dedicated every second of the last fifty-five years to him. Ammama, your unparalleled care and affection towards Thatha is the reason that he was able to be the wonderful gentleman that we all know and love. On behalf of the grandchildren, we owe you the most heartfelt thank you for the constant tender loving care of Thatha right through to the end. I am sure he would agree with me when I say, without you we wouldn't have been able to know such a great man.

Goodnight Thatha – you'll be missed but never forgotten.

Lots of love,

Priya

Thatha, We Will Miss You

Our beloved Thatha, what a remarkable man he was. Thatha throughout my life has been a great influence since 1999 when I first met him in India at the age of four.

Amma told us that when we were four she dressed us in little shorts and vests. It was safe to say that Thatha definitely did not approve of Amma's choice of clothes for us and he told us to go get changed. Thatha was a man of presentation and pride who also had high expectations for us all, that was an admirable characteristic of his.

Following India, Ammama and Thatha moved to London and three years later we had the perfect opportunity for them to come live in Ipswich with us. This time in our lives was the happiest, as we saw Thatha on a daily basis. After school, we would walk to Ammama and Thatha's house to join him for his timely 5pm tea and biscuits. At the age of eight, we remember having to go upstairs in the dark to shower (which was a terrifying experience at the time); Thatha being the patient man that he is, would walk us upstairs and wait until we had finished and walk us back down, with no complaints and just huge smile on his face alongside a little nod.

Thattha in his healthier years was not one to say no to an adventure. For us, this meant going for a walk round Bixley Farm and trips to the park, especially when our parents were busy with work. We had the pleasure of accompanying him on many holidays, from Canada to Sri Lanka to the Maldives and he enjoyed all of them. It's safe to say Thattha did live life to the full, and has a lot to show for it.

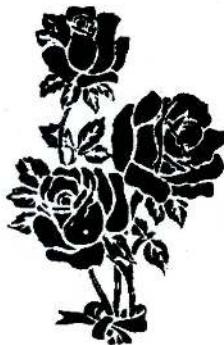
What I loved about Thatha was the beauty of how he communicated with a single smile so silently. In the 80's Thatha overcame a brain tumour which resulted in impairing his hearing, however regardless of this his loving personality shone through. He had a great

perspective when it came to the littlest of things, never showing impatience or anger. Instead he lived life with great dignity and happiness. No matter what pain or difficulty he experienced, when you walk in to his house he will be sat in his specific chair, waiting to offer a smile to everyone to brighten up his or her mood.

Thatha's passing has been extremely difficult for us all and we are ever so heartbroken that we will never see his smile again. We will miss you so dearly Thatha but hope you are in a better place now, smiling down on us proudly.

Lots of love,

Thiviya and Thiviyanika

எங்கள் அன்பின் அப்பப்பாவுக்கு...

அப்பப்பா! நீங்களும் அப்பம்மாவும் 2001ம் ஆண்டு எங்களைப் பார்ப்பதற்காக சுவிக்கு வந்தீர்கள். அப்போது நாங்கள் சிறு பிள்ளைகள் ஆனபடியால் எங்களுக்கு உங்களின் ஞாபகம் இல்லை. ஆனால் நாங்கள் இப்போது நன்றாக வளர்ந்து விட்டோம். உங்களைப் பார்ப்பதற்காக ஸண்டன் வந்தபோது நீங்கள் எங்களைக் கண்டவுடன் கட்டி அணைத்து முத்தம் தந்து உங்களோடு சேர்ந்து நின்று புகைப்படமும் எடுத்து வந்தோம். ஆனால் அதுதான் கடைசிச்சந்திப்பு என்று எங்களுக்கு புரியவில்லை.

எங்கள் அப்பாவும், அம்மாவும் உங்கள் இறுதிக்கிரியைகளுக்கு வரமுடியவில்லை. ஆனால் எங்கள் அனுப்பி வைத்தார்கள். அது நீங்கள் எங்கள் மீது வைத்துள்ள பாசத்தினாலோ தெரியவில்லை.

எங்களை அழைத்தீர்கள் அப்பப்பா? இனி உங்களை நாங்கள் எப்பொது காண்போம் அப்பப்பா!

உங்கள் ஆத்மசாந்திக்காக இறைவனை வேண்டுகின்றோம்.

உங்கள் அன்பான

கர்ஜன், காருஜன்

Our Loving Appappa

Our Appappa, was the most selfless and caring man in the world. He carried the love for us in his golden heart like no other and was always there for us when we needed him the most. There aren't enough words to describe how much we are going to miss him and his heavenly smile. Today, we feel a great sadness to no longer have him by our side.

Appappa was always behind us, supporting us from day one. Occasionally, he would join in and play with us, thoughtfully cleaning up all our toys that we had left scattered across the floor.

From time to time, we weren't the easiest of children to look after, as we liked to cause a lot of trouble. Nevertheless, there was not a single day where he would stop smiling or tell us off. He would patiently and kindly correct our mistakes.

There was also no other man who dressed up smarter than Appappa. He was always well dressed in his freshly ironed clothes and his hair brushed back neatly. It was the kind of smartness that people would aspire to.

Although, we may not have known him for as long as most people in this room, he was a beautiful blessing in our lives and someone who inspired us greatly. He will remain in our hearts for a lifetime.

Appappa, seeing you undeniably put a smile on everybody's face; you were a ray of sunshine on a cloudy day and we are forever grateful for all the passion and wisdom you have shared with us. The love you gave us is irreplaceable and the memories we all shared with you are everlasting. You were an amazing man and filled all of our hearts with joy and happiness.

May your soul rest in peace.

Lots of love,

Shoba, Sinthu and Santosh

Goodnight Thatha

Thatha has been in my life since the day I opened my eyes. From seeing him often, I noticed how happy he always was. When I visited him in Norwich the first thing he always does is open his arms wide open for a big, big hug. My favourite time was treating him like a king by taking him to Buckingham Palace for his birthday, and going for tea there. This was his favourite snack. I will treasure these happy memories Thatha.

I love you and will miss you Thatha,

Nirja

My Appapa

Appapa, you were there every day from the moment I was born until you left us to be with God. I grew up under your watchful and loving eyes whilst you also looked after me with so much affection and care. Everyday, you would sit in your chair and observe me with so much joy on your face while I played with my toys on the floor next to you. You'd even help me put away my toys and teach me how to play with them correctly. After school you would welcome me home with a big warm cuddle, pat my back and give me a gentle kiss on my hand.

Unusually, on your last day with us, I came to your room to give you a big cuddle in the morning before I left for school. I didn't know it would be our last cuddle Appapa otherwise I would have held on for that little bit longer- I'm going to miss you so much.

Goodnight Appapa,

Anujan

உறவுகள் மேம்பட...

குடும்பத்திலும் சரி அலுவலகத்திலும் சரி மனித உறவுகளில் விரிசல்கள் ஏற்படாமல் இருக்கவும், ஏற்பட்ட விரிசல்கள் மேலும் பெரிதாகாமல் இருக்க...

- நானே பெரியவன், நானே சிறந்தவன் என்ற அகந்தையை விடுங்கள்.
- அர்த்தமில்லாமலும், பின்விளைவை அறியாமலும் பேசிக் கொண்டேயிருப்பதை விடுங்கள்.
- எந்த விஷயத்தையும் பிரச்சனையையும் நாகுக்காக கையாளுங்கள் விட்டுக்கொடுங்கள்.
- சிலநேரங்களில் சில சங்கடங்களைச் சுகித்துத்தான் ஆக வேண்டும் என்று உணருங்கள்.
- நீங்கள் சொன்னதே சரி, செய்துதே சரி என்று வாதாடாதீர்கள். குறுகிய மனப்பான்மையை விட்டொழியுங்கள்.
- உண்மை எது, பொய் எது என்று விசாரிக்காமல் இங்கே கேட்டதை அங்கே சொல்வதையும் அங்கே கேட்டதை இங்கே சொல்வதையும் விடுங்கள்.
- மற்றவர்களை விட உங்களையே எப்போதும் உயர்த்தி நினைத்து கர்வமாகாதீர்கள்.
- அளவுக்குதிகமாய், தேவைக்கதிகமாய் ஆசைப்படாதீர்கள்.
- எல்லோரிட்த்திலும் எல்லா விஷயங்களையும், அவர்களுக்கு சம்பந்தம் உண்டோ, இல்லையோ சொல்லிக் கொண்டிருக்காதீர்கள்.
- கேள்விப்படுகிற எல்லா விஷயங்களையும் நம்பி விடாதீர்கள்.
- அற்ப விஷயங்களைப் பெரிதுபடுத்தாதீர்கள்.
- உங்கள் கருத்துக்களில் உடும்புப் பிடியாய் இல்லாமல், கொஞ்சம் தளாத்திக் கொள்ளுங்கள்.
- மற்றவர் கருத்துக்களில் செயல்களை நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளைத் தவறாக புரிந்து கொள்ளாதீர்கள்.
- மற்றவர்களுக்குரிய மரியாதை காட்டவும், இனிய, பதமான சொற்களைப் பயன்படுத்தவும் தவறாதீர்கள்.
- புன்முறை காட்டவும் சிற்சில அன்புச் சொற்களை சொல்லவும் கூட நேரமில்லாதது போல் நடந்து கொள்ளாதீர்கள்.
- பேச்சிலும், நடத்தையிலும் பண்பில்லாத வார்த்தைகளையும், தேவையில்லாத மிடுக்கையும் காட்டுவதைத் தவிர்த்து, அடக்கத்தையும் பண்பையும் காட்டுங்கள்.
- அவ்வப்போது நேரில் சந்தித்து மனம் திறந்து பேசங்கள்.
- பிரச்சனைகள் ஏற்படும்போது அதுத்தவர் முதலில் இறங்கி வர வேண்டும் என்று காத்திருக்காமல் நீங்களே பேச்சைத்துவக்க முன் வாருங்கள்.

- தத்துவஞானி வேதாத்திதி மகரிஷி---

சிந்தனைக்கு சில வரிகள்

அன்பை வாங்கவும் முடியாது விற்கவும் முடியாது
அன்பின் விலை அன்புதான்.

அறிவிவாற்றலால் கடவுளை அறிய இயலாது
ஆத்மீக சக்தியால் அவரை உணரலாம்.

பிறரை மாய்க்க எண்ணுபவன்
தன்னனயே அழித்துக் கொள்வான்.

ஆட்டின் வேஷத்தில் ஒநாய்களும் வரலாம்
ஆதலால் நீ எதற்கும் எச்சரிக்கையாய் இரும்.

அன்பிற்கும் அறிவிற்கும் எல்லையே இல்லை.

நன்மையை பலர் விரும்புவார்கள் - ஆனால்
உன்மையை சிலரே விரும்புவார்கள்.

அன்பு உன் அன்னை. அறிவு உன் தந்தை
அறம் உன் சகோதரம். பொறுமை உன் மனைவி
பண்பு உன் மகன். ஆண்மை உன் மகள்.

இக்குடும்பத்துடன் சேர்ந்து வாழுங்கள்.

ஒரு வார்த்தை பேசினாலும் அதைப் பலமுறை சிந்தித்துப் பேசு.

மனிதனின் முதல் எதிரி கோபம்தான் - அது
மனிதனை குருடனாக்குகிறது. செவிடனாக்குகிறது.

அறிவைக் கெடுக்கிறது. ஆதாள பள்ளத்தில் தள்ளுகிறது.

சிந்தித்து செயலாற்று அது உன் வெற்றிக்கு
வழி கோலும்.

தவறுகள் திருத்தப்பட வேண்டியவையே ஒழிய
அவை விமர்சிக்கப்பட வேண்டியவை அல்ல.

சிரியுங்கள், உலகம் உங்களுடன் சேர்ந்து சிரிக்கும்
அழுங்கள், நீங்கள் மட்டும் தான் அழுவர்கள்.

மங்கள ஆரத்தி

ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி - ஓம் ஸ்ரீ
ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி
ஜெய ஜெய வென தினம் பாடிப் பணிந்தோம்
ஜெக மெங்கும் அமைதியைத்தா - ஓம் ஸ்ரீ (ஜெய)

திருப்தியும் இன்பமும் வாழ்வில் துலங்க
தேவை எல்லாம் மறைய - அம்மம்மா
பக்தி பெருகிட பாடி உருகிட
பணிப்பாய் அன்பி லெமை - ஓம் ஸ்ரீ (ஜெய)

இரண்டுகள் போக மூன்றுக எகல
ஸல்வரி பல மருள்வாய் - அம்மம்மா
கரங் குவித்தோமினி காலை விடோமடி
கருணையுடன் அணைப்பாய் - ஓம் ஸ்ரீ (ஜெய)

காசினி எங்கும் வேற்றுமை போக
கருத்தினில் அன் பருள்வாய் - அம்மம்மா
தேசுடன் வாழுக் காட்டடி காஷி
தேவியுடன் அடைக்கலம் நாம் - ஓம் ஸ்ரீ (ஜெய)

நமஸ்காரம் இருவினை கருத்தினில் ஞான
நல்லொளி தீபம் வைத்து - அம்மம்மா
நமஸ்காரம் செய்து ஆரத்தி செய்தோம்
ஞாலத்துக் கமைதியைத் தா - ஓம் ஸ்ரீ (ஜெய)

நன்றி நவில்கின்றோம்

எமது குடும்ப விருட்சமாக விரிந்து படர்ந்து நிழல் தந்த எங்கள் அன்புத் தெய்வம் திரு கார்த்திகேசு அருளம்பலம் அவர்களின் பிரிவுச்செய்தி கேட்டு நேரில் வந்து ஆறுதல் கூறிய உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் அனைவருக்கும், உள்ளாட்டமும், வெளிநாடுகளில் இருந்து தொலைபேசியில் அனுதாபம் தெரிவித்தவர்களுக்கும், மலர்க் கொத்துக்கள் அனுப்பியோருக்கும், மலர்வளையாங்கள் வைத்து அஞ்சலி செலுத்தியோருக்கும், நேரில் வந்து உதவிகள் புரிந்தோருக்கும், நேரிலும் தொலைபேசி மூலமும் வைத்தியமும், வைத்திய ஆலோசனைகள் வழங்கிய (இறுதி நேரத்திலும்) எங்கள் குடும்ப வைத்தியர்

Dr. Prabhahar அவர்களுக்கும், இறுதிக்கிரியைகளில் கலந்து கொண்டோருக்கும், அந்தயேட்டிக்கிரியைகளைச் சிறப்பாக நடத்திய அந்தணப்பெருமக்களுக்கும், அந்தயேட்டிக்கிரியைகளில் கலந்து, ஆத்ம சாந்திப் புசைகளிலும் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும் எங்கள் உள்ளம் நிறைந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

நன்றி

என்றும் அன்புடன்
மனைவி, மக்கள், பேரப்பின்னைகள்

கோசாரம்

எது நடந்திரு,
அது நன்றாகவே நடந்தது,
எது நடக்கிறதிரு, அது நன்றாகவே நடக்கிறது,
எது நடக்க கிருக்கிறதிரு,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்,
உன்னுடையதை எதை கீழந்தாய்?
எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய், அதை நீ கீழ்யதற்கு?
எதை நீ படைத்திருந்தாய், அது வீணாவதற்கு?
எதை நீ ஏற்றுக் கொண்டாலோ,
அது கூவ்கிருந்திக் கூக்கப்பட்டது.
எதை கொழுத்தாலோ,
அது கூவ்கொயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது கூவு உன்னுடையதோ,
அது நானே மற்றொருவருடையதாகிறது.
மற்றொரு நாள், அது வேறொருவருடையதாகும்
தெவே உலக நியதியும்
எனது படையின் சாம்சுமாகும்

பகவான் ஸுநி க்ருஷ்ணர்